

Forfatter: Lund, Rasmus

Titel: BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1881-03-22)

Citation: Lund, Rasmus: "BREV TIL: Lind, Peter Engel FRA: Lund, Rasmus (1881-03-22)", i *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*, Konrad Jørgensens Forlag., s. 15. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002258082-000-shoot-L0022580820000016.pdf> (tilgået 24. juni 2024)

Anvendt udgave: *Min Afsked som Valgmenighedspræst paa Mors, belyst navnlig ved tjenstlige Breve*

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Forhandlingen om Ændring i Ministeriets Bestemmelse om Forbindelsen mellem Konfirmation og Altergang. 1879, d. 22. Marts, fra Lund og Menighedsraadet til Biskoppen:

„Højærværdige Hr. Biskop Lind!

„Vi andrage herved ærbødigst paa Valgmenighedens Vegne hos Deres Højærværdighed om, at De for Valgmenighedens Vedkommendes. 16vil give eller dog hjælpe os til Tilladelse, at de Forældre, der ønske det, med deres Børn, som bekræftes i Daabspagten hos os, maatte nyde Nadveren paa selve Konfirmationsdagen, men uden at der, saaledes som det i Ministeriets Skrivelse af 12. Oktober før er stillet i Udsigt, lægges en Time mellem den sluttede Konfirmationshandling og Begyndelsen af Skriftemaalet førend Altergangen; mens de, der ikke maatte ønske det, henvises til med deres Børn at søge Nadveren den første Helligdag eller en senere Dag, naar Nadveren holdes.

„Vi er fuldt forvissede om, at Bestemmelsen om den første Søndag efter Konfirmationen som eneste berettiget Altergangsdag for de unge ikke kan hævdes efter den nuværende folkekirkelige Ordning, thi da al Tvang til Nadveren i Folkekirken er ophørt, vil ingen kunne betage Forældrene Retten til at møde ved Nadveren med deres nylig konfirmerede Børn, hvilken som helst Helligdag de ønske. Og de vil ganske vist ogsaa gjøre det. Saa er det, vi ansøge om, heller ikke mere end der har været anordnet i Sønderjylland under dansk Højhed, end der har fundet Sted uanfægtet flere Steder i den danske Folkekirke og sikkert ogsaa ofte paa Grund af særegne Forhold har været tilladt.

Havde Spørgsmaalet om de unges første Skriftemaal været ført frem sammen med Konfirmationssagen, ikke efter en kort Samtale mellem Provsten og medundertegnede Præst, men efter en af krævet skriftlig Erklæring, da havde det været oplyst, at der her er gjort ikke saa lidt for den rolige Bevarelse af Forbindelsen mellem Skriftemaal og Nadveren, det havde derhos ogsaa været gjort klart, at hvad der er sket med Hensyn til de unge, ingenlunde gjordes paa Strid med nogen bestaaende Bestemmelse, og endelig meddelt hvad herved erklæres, at naar den hos os brugte Fremgangsmaade fandtes utilstedelig, vilde under de nuværende Forhold Skriftemaalet med den saakaldte Absolution blive brugt paa sin sædvanlige Plads forud for Nadveren. Vi miskjende ikke den Velvilje, som er vist os red Udsigten til at turde forene Børnenes Konfirmation og første Altergang paa samme Dag, dog med en Times Mellemlum. Mange af os har ogsaa deri set en Udvej, men vi tvivle ikke om at Biskoppen vil forstaa, at vi efter nøjeste Overvejelse ikke tør andrage om at bruge den. Da Børnene efter vore Forhold ej kan komme hjem, frygter vi for, at den mellemliggende Time ikke vilde kunne blive en god Indledning til Nadverens Højtidsstund, Og at forlænge Tjenesten i Kirkens. 17med den nævnte Time, vilde vel endnu mindre gaa an. Vi tvivle ikke om, at vort Andragende om saa lille en Begunstigelse vil blive velvilligt modtaget, og vi er os fuldt bevidst ikke at begjære mere, end det vi i denne Henseende ikke kan undvære, for vi kan ikke vedblivende udføre en Bestemmelse, der vilde hindre vore Venner, der ofte kommer fra en Afstand paa 10—30 Mil og ofte skal meget hurtigt tilbage, i at helligholde Børnenes første Nadver efter Konfirmationen sammen med disse, og berøve dem den Bestyrkelse, at deres Venner, som vil det, med deres Børn kan dele Nadverbordets Grlæde med dem.

„Skulde dette Andragende ikke kunne fremmes i den korte Tid fra nu og til den nær forestaaende Konfirmation, da henviser vi for dennes Vedkommende til hoslagte Begjæring [om at konfirmere Palmesøndag, og tage til Alters en senere Dag] fra medundertegnede Præst, der henholder sig til det nylig modtagne Omgangsbrev fra Ministeriet. “